

Etica responsabilității față de om

Există, în una dintre cărțile unui mare scriitor contemporan, o exclamație care a traversat teritoriile tuturor literaturilor a mai bine de două treimi din veacul nostru : „Cumplit lucru e războiul !“ Generațiile aceluși timp au văzut războiul „la lucru“, în felurite feluri și în diferite locuri ale lumii. Fața de azi a lumii a ieșit din cea mai tragică înclăștare dintre oameni, numită cel de-al doilea război mondial. I-am cunoscut și noi, românii, suflarea rece și distrugătoare. I-am cunoscut-o, o dată mai mult, după ce în istoria noastră, îndelung, nu ne-au ocolit războaiele nu de noi provocate. Din această durere trăită și scump plătită s-a făurit o conștiință a păcii, în parametrii moderni de a înțelege cit de cumplit lucru e azi războiul. Din această conștiință de pace a națiunii s-au ales gândul și fapta de pace a politicii României socialiste. Glasul președintelui României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, gândul său au dat expresie mondială voinței de pace a României. Cum văd pacea oamenii din România socialistă a fost atât de pregnant exprimat de prestigioasele inițiative ale tovarășei Elena Ceaușescu. Între acestea, o semnificație deosebită capătă forumul de largă audiență internațională „Oamenii de știință și pacea“, inițiat de tovarășa Elena Ceaușescu și punind în evidență spiritul nou al păcii pe care trebuie s-o dobîndească și s-o apere lumea : o pace sprijinindu-se puternic pe ceea ce are mai valoros gândirea omului, știința sa de a cunoaște și crea. Dacă războaiele moderne, atât de pustiitoare, își datorează tristele performanțe și tehnologiilor moderne, cu atât mai mult stă în puterea științei și tehnicii contemporane să le stăvilească pînă a le exclude din viața omenirii — iată unul dintre pilduitoarele elemente ale spiritului păcii pe care tovarășa Elena Ceaușescu îl ține treaz în atenția oamenilor de știință. Este aici rostirea nu doar a adevărului că „inter arma silent musae“, ci reliefaarea unei fundamentale rațiuni de a fi a științei moderne : de apărătoare a păcii pentru omenire, înainte de toate ! De apărătoare, astfel, a propriilor izvoare de gândire și creație, asigurînd continuitatea de valori umaniste ale lumii și ocrotindu-le. Este aici o vibrantă pledoarie pentru un nou tip de om de știință, aparținător lumii lui prin lucrul său și, totodată, prin viziunea lucidă asupra consecințelor colective ale gândului și faptei sale. Pledoarie pentru o știință traversată de etica responsabilității față de viitorul omului.

Platon PARDAU